

Kas „rahuldav“ rahuldab?

Lugesin suure huviga «Tallinna Polütehnikus» nr. 18 avaldatud dotsent H. Oruvee västava pealkirjaga artiklit. Sel puhul tekkis mul mitmesuguseid mõtteid ja arvamusi. Panen need järgnevalt kirja.

Tõepoolest — kas «rahuldav» rahuldab? Olen üsna palju mõelnud sellele küsimusele ja ikka hiilib südamesse kahtlane ära-
vus.

Kevadisel tegime viimased eksamiinstituudi, sügisel kaitsesime viimased projektid. On jäänud veel ainult üks — diplomiprojekt. Sellel tähtsal juhul peaksid olema lähedalt lähedal. Tähelepanu — ma peaksin tegelikult olema juba insener. Formaalised — diplomiprojekti ümberkirjutamine ja kaitsmine — mulle ju mingeid teadmisi enam juurde ei anna. Ja pealegi lohutavad eelkäijad — kes kaitsma pääseb, saab ka diplomi.

Nii et — kõik? Paberite järgi jah! Kuid ma niilidi mõtlen, mida ma siis lõpuks teen — hakkab kõhe. Rääkisin sellest ühele vanale ja targale insenerile. Ta ütles, et tema arvates on kõrgeima kooli esimene ülesanne õpetada oma kasvandikud loogiliselt, matemaatiliselt mõtlema. Olevat loomulik, et suurem osa õpitust ununeb varem või hiljem, kui seda ei kasutata. Üks teine mees väljendas sama mõtet nii: ülikool — see on 10 protsenti teadmisi ja 90 protsenti ajude gümnaastikat.

Järelikult on üliõpilase kohus õppida kõigepealt mõtlema. Kõlab pisut naiivselt, eks ole? Aga minu arvates on just siia koer maetud. Muldugi, mõtlemisest ei saa kontrollida mõtlemlõukamist. Kuid seda on vaja. On tähtis, et me tunneksime asjade olemust, teeksime endale põhjalikult ja püsivalt selgeks õpitavate asjade tuuma ja selle alusel oskaksime lahendada küsimusi, mida me otseselt õppinud ei ole. Ideaale on. Kuid headele teadmistele lisandub loogiline mõtlemine. Asi pole nii hull, kui me oskame mõelda, kuid oleme unustanud mõningad teoreetilised tulemused. Katastroof juhtub siis, kui üliõpilane esitab eksamil vürinal kõik nõutava. Kuid vähihingi katse juures temalt teada saada midagi, mis ei ole konseptis must-valgel kirja pandud, kõik kokku variseb.

Õnneks hindab enamik õppejõude oma üliõpilasi õigetele alustele. Leidub aga ka neid, kellele ei loe midagi muud peale ettevalmistuslehel kirjapandu.

On veel üks asi, millesse tundengid, just tehnikaüliõpilased suhtuvad väga lohakalt. See on filosoofia. Näen juba ette lugejate grimasse! Kuid ometi on just filosoofia see, mis peaks meid mõtlema õpetama. Kui üliõpilane ei suuda otsustada põhjuste ja tagajärgede üle filosoof-

lilis, kuidas saab ta siis mõista kaasaega. Nõuab ju hea inseneritöö otsuste tehniliste teadmiste kõrval selget arusaamist kogu majanduslikust süsteemist, oskust näha perspektiivi ja hinnata tegelikku olukorda. Kas suudab seda inimene, kellel ei ole primitiivsematki filosoofilist arusaamist? Suureneb ju iga päevaga näiteks psühholoogia osatähtsus tööstuses. Insener peab suutma lahendada ka tööstusloogilisi probleeme. Tehnilisi püüasid võivad lahendada (ja sageli paremini) ka kogenud tööliised.

Andestagu lugejad mulle, et kaldusin pealkirjast kõrvale, kuid ma näen lahendust just selles.

Instituudi programmi suudab läbi teha iga enam-vähem normaalselt arenenud inimene. Pealegi käivad ju kõik enne vastuvõtmist arstlikust komisjonist läbi. Nii et asi on suhtumises. Kas pole meil liiga palju neid, kes võiksid instituudi asemel tulla millegi meeelpärasemaga? Läbi pikenduste, võlgade ja muude pahanduste kadalipu saadud inseneritunnistega on vähem väärt kui hea tööliise nimi.

Kahjuks on instituudi programmides samuti palju formaalsusi. On asju, mida õpetatakse liiga vähe selleks, et mingit ettekujutust saada. Milleks siis üldse aega kulutada? On aineid, kus üsna segaseks jäävate teoreetiliste arutluste asemel võiks esitada kasutusala praktilise külje.

Ma kujutlen üsna selgesti, millist reaktsiooni tekitab see artikkel üliõpilastel. Kui aus olla, siis pean tunnustama, et vähemalt poole instituudijast mõtleksin niisama vähe vajadusele mõtlema õppida kui enamik meist. Kuid olen kindel, et varem või hiljem jõuavad kõik selle järelduseni. Ent siis on juba väga raske harjumusi muuta. Rutiin hävitab üllatavalt kiiresti ka kõige säravama mõistuse, kui talle vastu ei hakata. Ja lõpuks selgub, et teie keskkooliandekusest ei ole midagi järele jäänud. Teil on vaid pisike peotäis üsna ebamääraseid teadmisi, mida te kasutate ei saa, sest teil puudub võime loovalt mõelda.

Ma arvan, et kõik on tunda saanud iseäralikku tühjusetunnet, mis valdab pärast mõnda eksamit. Tühjalt saadud viis ei valmista erilist rõõmu. Sellepärast pole lõpuks tähtis, mis hindeme saame, vaid kuidas me selle saame. Vihases vaidluses saadud kolm annab enesetunde kindlasti rohkem, kui mahakirjutatud viis (muidugi, kui seda tunnet ei moonuta stipikomisjon). Oleks väga tarvis, et me õpiksime eelkõige iseendale.

Tähtis on tunda eneseväärikust, mis ei luba kuidagi läbi ajada, vaid nõuab vastutustunnet kõigepealt iseendalt.

Diplomand L. REET

MEIE KÜLALISI

Nõukogudemaal külaskäigul viibivad Soome Rahvusliku Üliõpilaste delegatsiooni liikmed tegid külaskäigu meie instituuti. Rektor professor Agu Aarna andis neile ülevaate õppeasutuse tööst ja tegevusest ning vastas külastajate küsimustele.

Siis sõideti Mustamäe ülikooli linnakesse. Seal olid külalistel kohtumine õpperühma MM-51 üliõpilastega. Ühiselt vahetati mõtteid üliõpilaste elu ja harjutuste üle meil ja naabermaal. Seejärel paluti külalised PIKO klubi kohvitauku.

Pidamata jäänud sünnipäevasonavõtu asemele

(Üks pisut hilinenud avalik kiri sest «Polütehnik» ei ilmu mitte iga päev)

Kallis Eduard Kull, majandusteaduste doktor ja kes Sa kõik oled!

Kui täna päeval üks õpetatud majandusmees teise järele Toompea mäest üles rühkis, et Majandusteaduskonna hoones õigel ajal kohal olla ja Sulle ümmarguse sünnipäeva ning Ülemnõukogu Presiidiumi aukirja saamise puhul õnne soovida, just siis lasksin mina tulistjalu Toompealt linna poole. Seisis jällegi ees üks järjekordne istumine pika koosolekulaua taga, ilma milleta ei saa arenada ei majandust ega teadust. Nii jäid ütle mata mõned

mõtted Sinust kui mehest, kes on tubli tüki tööd ära teinud nii ühe kui teise, nii majanduse kui teaduse arendamiseks.

Rikun nüüd sin väheke koosoleku ranget korda ja kritseldan Sulle seda kirja. Püüaks on kõva ja paber õhuke, kipub sinder kahevist lauakatte peal kogu aeg katki minema. Teise kõrvaga aga kuulun, kuidas kõnelejad igaüks omal viisil Tallinna ja Eesti NSV tööstuse arenguperspektiive lahti harutavad. Kulli nime pole seni küll keegi otseselt ütelnud, iga mees kõneleb oma juttu ega refereeri kedagi, aga mulle tundub iga teine mõte hästi tuttav. Kangesti seda moodi, nagu Sina neist asjadest juba aastaid tagasi

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi SEADLUS

sm. E. Kulli autasustamise kohta Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi aukirjaga

Kauaaegse viljaka teadusliku ja pedagoogilise töö eest ning seoses kuuekümnenda sünnipäevaga autasustada Tallinna Polütehnilise Instituudi tootmise ökonomika ja organiseerimise kateedri professori kohusetäitjat Eduard Vilhelmi p. Kulli Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi aukirjaga.

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi esimees

A. MÜURISEPP

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi sekretär

B. TOLBAST

Tallinn, 24. novembril 1965

Tehnikakandidaat Bernhard SAAR

Tallinna Polütehnilise Instituudi nõukogu avalikul koosolekul kaitses masinaehituse tehnoloogia kateedri vanemõpetaja Bernhard Saar 26. novembril oma väitekirja «Metallide kulumisest tähtendatud abrasiivmassis».

Bernhard Saar sündis 1929. aastal. 1948. aastal lõpetas ta Tallinna 7. Keskkooli ja viis aastat hiljem Tallinna Polütehnilise Instituudi insener-mehaanikuna masinaehituse tehnoloogiaerialal. Seejärel on ta pidevalt töö-

kõnelesid ja kirjutasid. Nii ta on, see teaduse ja tegelikkuse vahekind. Mõnikord tundub, et on teineteist õige kaugel: praktikal kiruvad, et teadus hõljab pilvedel ja teadlased kurdavad, et praktikas valitseb sõgemoedus. Aga sealsamas jälle harmoneeruvad nad omavahel nii hästi, et vaata ja imesta. Sellel harmoonial, mis siin Eesti tööstuse arenguperspektiivide käsitlemisel praegu valitseb (üldsuundades muidugi, pistasjades käib äge vaidlus), on küljes hulk niisuguseid tunnuseid, mis viitavad Teaduste Akadeemia Majanduse Instituudi tööstusökonomika sektori poole, kus Sa hulk aastaid nende asjadega tegelesid.

Üks pessimist (susi teda söögu!) ütelnud korral, et iga teadus mõjustab praktikalt omal viisil — majandusteaduse mõju olevat näha niisama palju ja niisama kaua kui laeva kiiluvett. Esialgu on vahtu palju, hiljem pole jälgegi. Võib-olla on see ütlemine olnud kunagi ja kellegi kohta isegi õigustatud. Sinu puhul see igaühel ei kehti. Esialgu pole Sinu töös olnud kunagi palju vahtu ja teiseks — selle jälgi on hästi näha nii meie tööstusökonomistide teadvuses kui ka Eesti tööstuse struktuuris ja paigutuses.

Olid niisugused ajad, kus majandusteaduses oli konkreetset vähe, matemaatika peaaegu et põlu all. Juba siis, hulk aega enne konkreetse ökonomika üldise propageerimise algust, ajasid Sina ise sihikindlalt konkreetsete majandusteaduslike uurimuste arendamise joont ja innustasid samale teele ka teisi. Praegu on põhjust kõnelda sellest kui õige suurest teenest meie majandusteaduse arendamisel, ehkki oma ajal kiputi Sind selle eest, nagu mulle meelde on jäänud, vahel vist ka pisut sügema. Oli kuidas oli, kannatasid kõik välja ja töötasid oma viisi edasi. Nüüd oled ise doktor ja Sinu sektorist on võrsunud veel hulk kandidategi.

UNO MERESTE.

LUGUPEETAV ÜLIÕPILANE!

Kui Sul ei ole vana-aasta õhtuks midagi plaane, siis kutsume Sind 31. detsembril osa võtma ühisest uue-aastapeost (laudadega) koos Pedagoogilise Instituudi üliõpilastega. Pidu toimub naaberinstituudi saalis. Organiseerijateks jääte teie ise.

Soovijail palume registreerida a/ü komitees kuni 20. detsembrini ja initsiativgruppi loomiseks kokku tulla 22. detsembril kell 17.00 peahoone II auditooriumi.

Raja tagant

Dresdeni Tehnikaülikool asutati 137 aasta eest. Esmakordselt õppeasutuse ajaloo määrati nüüd selle rektoriks naine. Rektori ametikohale asus Saksa Demokraatliku Vabariigi Riiginõukogu liige professor Liselott Herforth.

Korea Rahvademokraatlikus Vabariigis on praegu avatud 98 kõrgemat õppeasutust. Suuremate õppeasutuste juures on tegevuses teaduslikud instituudid. Seitse aastaku kestel valmistatakse ette 180 000 spetsialisti.

Riigi kõrgis kõrgemates koolides toimub õpetamine tasuta.

Helsingi Kaubandusülikoolis toimuvad traditsioonilised keemia-päevad. Kolme päeva kestel kuulati ettekandeid Soome keemia-tööstuse saavutustest ja keemikute teaduslikest töödest ning arutati vastava tööstusharu tuleviku perspektiive. Ülikooli ruumides oli avatud keemianäitus, kus väljapanekutega esinesid 45 kodu- ja välismaist ettevõtet.

Bakalaureus — teaduslik kraad?

Meie instituudi kulaarides käivad praegu vaidlused: kas on meil vaja kehtestada bakalaureuse kraad ja tehnikumi diplom või ei. Alguse sai see üleliidulisest diskussioonist. Arvamused on mitmesugused. Enne kui tutvustada Teid nendega, selgitame lähemalt seisukohti.

Arvamuste avaldajate hulgas leidub neid, kes soovivad järgmist:

1. Üliõpilastele, kes õpivad hästi ja võtavad aktiivselt osa Üliõpilaste Teadusliku Ühingu tööst, omistada koos diplomiga ka teadlase esimene kraad — bakalaureus (muidugi on see madalam kui teaduste kandidaat).

2. Üliõpilastele, kes õpivad ainult kolmedele, anda kõrgema kooli diplomi asemel tehnikumi lõpetaja diplom.

Järgnevalt avaldame rea intervjuukorras kuulnud arvamusi.

I. LEPIKSON, professor, TPI teadusala prorektor:
Teadusliku kraadi võiks omistada ainult teadusliku töö eest ja seega eeskätt neile, kes tegelevad ÜTÜ-s. Diplomitöö võib olla aluseks selle kraadi määramisel juhul, kui ta sisaldab teadusliku töö elemente. Kuid seda ei tohi mingil määral segi ajada kiitusega diplomiga. Hästi õppivatele ja teadusliku tööga mittetegelevatele üliõpilastele ei saaks omistada seda teadlase esimest astet.

Z. IOSPA
M. I. Kalinini nim. Tallinna Elavhõbealldite Tehase peainsener:
Bakalaureuse nimetus omistada teadusliku töö eest koos diplomiga ja ainult pärast lõpetamist ja mõneaegset praktilist tööd. Selgub ju töö, millise võimetega on tegemist — kas inimene on võimeline loominguks tööks või ei.

Teise punkti kohta ütlen ainult üht — halbu lõpetajaid ei tohiks olla.

R. MÄEKALLAS, TPI III kursuse üliõpilane:
Kraadi andmise aluseks ei tohiks olla hinded. Teaduslik kraad anda ainult teadusliku töö eest. Projekt selle kraadi jaoks peaks olema eraldi.

Olen tehnikumi diplomi vastu. Mida anda sel juhul kesk-eriprovasutuse lõpetajale, kes sooritab eksameid ainult kolmedele?

V. KIVI ja R. FICJA, TPI diplomandid:
Nõus, kuid väimustatud ei ole. Tehnikumi diplomi ikkagi välja anda ei tohiks.

E. SCHMIDT, dotsent, TPI õppeprorektor:
Aspirantuuri komplekteerimine muutub edukamaks. Selle kraadi omistamisel tuleks arvestada üliõpilaste tööd ÜTÜ-s, aga samuti õppeedukust.

Diplomitöö ei saa olla aluseks esimese teadusliku kraadi määramisel. Kui aspirantuuri astujate hulgas muudel võrdsetel tingimustel on kiitusega lõpetanu ja bakalaureus, siis lahendada küsimuse sisseastumiseksam.

Mitte mingil juhul ei tohiks anda välja tehnikumi diplomi.

T. LUIT, TRÜ diplomand:
Hädavajalikkust selles ei ole. Kui aga see nimetus on, siis midagi ära ei riku. Annab ainult formaalseid eeliseid.

Tehnikumi diplomi andmist ei ei tohiks.

L. AINOLA, Teaduste Akadeemia vanem teaduslik töötaja
Selle nimetuse võiks viia lähemale teaduste kandidaadi astmele. Nimelt: nimetus omistada neile, kes on sooritanud kandidaadi miinimumi eksamid. Tihti juhtub nii, et inimene teeb ära miinimumi eksamid, kuid disertatsiooni mingisugustel põhjustel (ka tema mitteolenevatel) ei kirjutata. Selleks et märkida ära tehtud äärmiselt miinimumi eksamid sooritamisel, anda bakalaureus nimetus. Tehnikumi diplomi andmist ei tohiks.

Järgnevalt avaldame rea intervjuukorras kuulnud arvamusi.

I. LEPIKSON, professor, TPI teadusala prorektor:
Teadusliku kraadi võiks omistada ainult teadusliku töö eest ja seega eeskätt neile, kes tegelevad ÜTÜ-s. Diplomitöö võib olla aluseks selle kraadi määramisel juhul, kui ta sisaldab teadusliku töö elemente. Kuid seda ei tohi mingil määral segi ajada kiitusega diplomiga. Hästi õppivatele ja teadusliku tööga mittetegelevatele üliõpilastele ei saaks omistada seda teadlase esimest astet.

Z. IOSPA
M. I. Kalinini nim. Tallinna Elavhõbealldite Tehase peainsener:
Bakalaureuse nimetus omistada teadusliku töö eest koos diplomiga ja ainult pärast lõpetamist ja mõneaegset praktilist tööd. Selgub ju töö, millise võimetega on tegemist — kas inimene on võimeline loominguks tööks või ei.

Teise punkti kohta ütlen ainult üht — halbu lõpetajaid ei tohiks olla.

R. MÄEKALLAS, TPI III kursuse üliõpilane:
Kraadi andmise aluseks ei tohiks olla hinded. Teaduslik kraad anda ainult teadusliku töö eest. Projekt selle kraadi jaoks peaks olema eraldi.

V. KIVI ja R. FICJA, TPI diplomandid:
Nõus, kuid väimustatud ei ole. Tehnikumi diplomi ikkagi välja anda ei tohiks.

E. SCHMIDT, dotsent, TPI õppeprorektor:
Aspirantuuri komplekteerimine muutub edukamaks. Selle kraadi omistamisel tuleks arvestada üliõpilaste tööd ÜTÜ-s, aga samuti õppeedukust.

Diplomitöö ei saa olla aluseks esimese teadusliku kraadi määramisel. Kui aspirantuuri astujate hulgas muudel võrdsetel tingimustel on kiitusega lõpetanu ja bakalaureus, siis lahendada küsimuse sisseastumiseksam.

Mitte mingil juhul ei tohiks anda välja tehnikumi diplomi.

T. LUIT, TRÜ diplomand:
Hädavajalikkust selles ei ole. Kui aga see nimetus on, siis midagi ära ei riku. Annab ainult formaalseid eeliseid.

Tehnikumi diplomi andmist ei ei tohiks.

L. AINOLA, Teaduste Akadeemia vanem teaduslik töötaja
Selle nimetuse võiks viia lähemale teaduste kandidaadi astmele. Nimelt: nimetus omistada neile, kes on sooritanud kandidaadi miinimumi eksamid. Tihti juhtub nii, et inimene teeb ära miinimumi eksamid, kuid disertatsiooni mingisugustel põhjustel (ka tema mitteolenevatel) ei kirjutata. Selleks et märkida ära tehtud äärmiselt miinimumi eksamid sooritamisel, anda bakalaureus nimetus. Tehnikumi diplomi andmist ei tohiks.

Mida arvate Teie sellest? «Tallinna Polütehnik» ootab Teie ettepanekuid!

Intervjuueeris
JAAK PALVARI, TE-51

(Järg)

Sopot on rahulik ja kaunis kuurordilinn Läänemere kaldal. Seal oli meie reisi pikim peatus — 6 päeva. Hotell asus otse mere kaldal ja oli mugavaim kogu reisi kestel.

Sopoti headeks, lähedasteks naabriteks on Poola kaks suureimat sadamalinna ja laevaehituskust Gdynia ja Gdansk. Viimane on ajaloo tuntuim kui Danzig. Neid kolme võiks oma läheduse tõttu pidada üheks linnaks, sest äärelinnade vahel laub vaevalt paar tühja kilomeetrit. Oma ilmelt on aga linnad väga erinevad. Gdynia asutamine on seotud Esimese maailmasõja järgsete aastatega. Danzig oli kuulutatud vabalinnaks ja «Poola koridor» avas riigile kitsa väljapääsu Läänemerele. Hoolimata raskustest rajati suhteliselt kiiresti uus sadam ja linn, sest maa vajas merd ja laevad kodu. Poolakad on Gdynia üle väga uhked. Linn noorus ja värskus rõõmustavad kaunite ja moodsate ehituste näol silma igal sammul. Linn asub suurte kungastel.

Gdanskil, kunagisel Hansa-kunital, on seljataga üle tuhande aasta. Sõda purustas suure osa Gdanski vanalinnast. Nüüd ei näe enam varemeid, kuigi üksikuid sõja jälgi võib veel siin-seal märgata. Mis maksab taoline ajaloo säilitamine ja taastamine rahvale? Selle kohta ütles kohalik giid, et ainult üks Kuldvärvate garnisil seisev naisefiguur maksis 100 000 zlotti ja et odavam oleks panna seisma elav naine. Linn taastamisel säilitati ainult fassaadid, interjööri ehitati juba kaasaja nõuete kohaselt.

Gdanski punane tellis on veidi lillakas ja see loortab vanalinnal omapärase värvikoloriidiga. Nendest tellistest on kirikud, jaamahoone ja vana vesiveski, milles nüüd asub kinoteater. Linn vana raekoda rõõmustas oma tornikella pehme ja meloodilise mänguga. Igal täistunnil mängivad nad terve minuti kaunist meloodiat variatsiooniga. See oli tore muusikaline elamus.

Teatrikuul PIKO klubis

Väike kuulutus «Kohtumine Pansoga ja pansokatega» meelitas PIKO klubisse sellise arvu tudengeid, et ka kõige parema ahtmise puhul ei õnnestunud kõiki ära mahutada.

Vodemar Panso pajatas noorsooteatri päevaprobleemidest ja sõitis jutu vahele huvitavamaid vahejuhtumeid Ameerika- ja Aafrika-reisidelt.

Pilt tulevast noorsooteatrist domintiklaste kloostri Vene tänaval oli nii ahvatlev, et kõik soovisid seda projekti kiires korras eluviiduna näha.

Kõige suuremaks naljade allikaks oli uuele teatrile nime otsimine. Pakuti igasuguseid väljavalitud nimesid «Jõngermaannist» ja «Ollast» kuni «Iduni». Seekord siiski seda õiget kätte ei saadud, kuid loodetavasti otsimise seeme idaned ja kannab ükskord vilja. Materiaalseks stimuleks vaimu-teritamisele on direktori poolt lubatud konjak.

Kõige rabavam uudis oli see, et Jõngermaann on suureks kasvanud ja juba Kopli kooli tudengiks saanud. Meie tüdrukud lubasid kohe kõik Kassari poisid järgi uurida, sest need naljamehed on igal pool hinnas.

Noorsooteatri näitlejad teid etüüdi publiku poolt antud kolme sõna: «Korgitser», «Kuppel» ja «Kontrabass» järgi.

Luuletuste sekka põimiti anekdoote ja huvitavamaid elujuhtumisi.

Kui lõpulauks kõlas «Estimaa sai endal' noorsooteatri,

Onu Vulli, anna piltsa...» siis lahutati ülevas meeleolus. Kellaosutid olid rännanud juba niikaugale, et tuli kirjutada

Tuhandaastase maa verstapostid

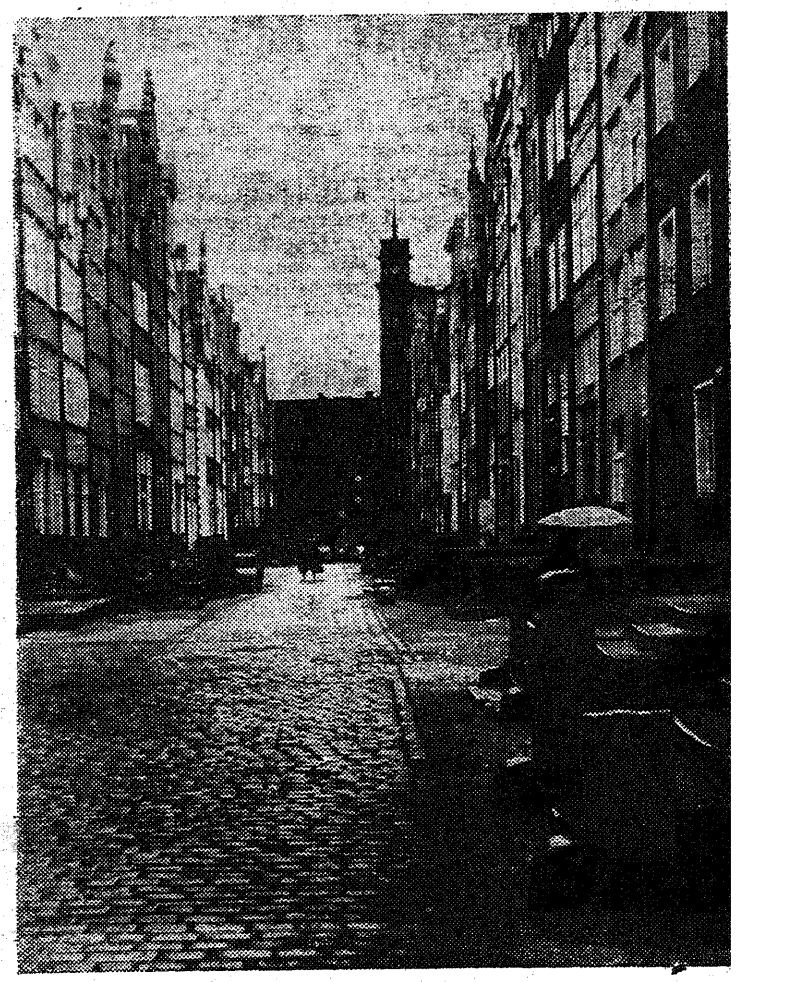
Gdanski sadam võtab aastas vastu ligi 1800 merekundjat. Tegime ringsõidu kaatril. Tore oli lehitada soome, kreeka, saksa, prantsuse ja teistest rahvustest meremeeste. Eemal verfis seisid aga valmimisjärgus «A. H. Tammsaare».

Sadama piirkonnas asub ka Westerplatte poolsaar, üks neist kohtadest, kus algas Teine maailmasõda. 1. septembril 1939 kell

4.45 avas hästirelvastatud Saksa kohviku sümbol — punane kass — lüüraga.

Kohvikul on 11-liikmeline ühiskondlik nõukogu, 4 koosseisulist töötajat ja tasulised ringijuhid. Juhatus tegutseb vastavalt üliõpilaste soovidele.

Septembrikuu tööplaanis hakkasid silma: vestlus-diskussioon «Õigus ja meie», sensatsioonide

Pildike Gdanski vanalinnast.

soomuslaev «Schleswig-Holstein» suurtükiväe väikele Poola garnisonile. Nädal aega avaldasid 182 poolakat visa vastupanu. Sakslased kaotasid 360 meest surrutena, ligi tuhat meest sai haavata. Poolakad kaotasid 18 meest — ülejäänud vaprad kaitsjad võeti vangl.

Gdanskis külastasime Poola tühte tuntumat üliõpilaskohvikut «Rudy Kot» («Punane kass»), meie PIKO sugulast. Ruumid pole eriti suured: rõduga saal ja einelaud. Saal ise oli omapäraselt kaunistatud. Orkestri kohal asub

klubis (kriminaallood), kohtumised filmi, televisiooni ja ajakirjanduse esindajatega, noorte autoritega, Westerplatte kaitsjatega, eraldi esinemiskava sissetulekuga Varssavi ülesehitamiseks jne. Nagu öeldi — osavõtt üritustest olla elav ja tung kohvikusse suur. Kohvik-klubis toimuvad oma kabaree-etendused. Öeldi, et kõik, mis ei meeldi vanemale põlvkonnale, on siin olemas. Sissepääsmaks 15 zlotti ja nagu paistis, on see poola tudengile vist ainus kulutus peale tassi kohvi õhtu jooksul. Gdanskis ja Gdynias leidub kokku 15 taolist noorteklubi. (Järg 3. lk.)

järgmine kuupäev ja linnarahval oli kofusaamisega pisut pessimist.

Teatrirahvas andis tubaduse tulev aastal jälle külla tulla.

TÖNU KOGER

Õnnitlused juubilarile!

20. novembril pühitses koristaja Varvara Kuzmina oma 70. sünnipäeva.

Varvara Kuzmina hoole alla on antud instituudi peahoones asuvad ametiühingu, komсомолко-tee ja teadusliku uurimistöö sektori ruumid ja rida laboratooriume. Juubilar töötab meil alates 1961. aastast. Vaatamata kõrgele eale ta töötab noorusliku energiaga. Ruumid on tal alati puhtad ja hästi hooldatud. Milles seisab Varvara Kuzmina hea töö saladus? Ta ise ütleb, et inimene peab õppima juba noorelt austama tööd — muu tuleb iseenesest.

Soovime juubilarile palju õnne ja tervist ning jõudu edaspidiseks tööks!

Töökaaslased

Keemikute töomailt

Sillad üle Tallinna lahe

Aspirantide Milvi Alevi ja Peen Christjansoni uurimistööd kujutavad endast jätku rida aastaid tagasi Tallinna Polütehnilises Instituudis alustatud töödele liimvaikude sünteesiks põlevkivifenooldide baasil. Nende töödega püütakse lahendada probleeme, mis on seotud liimvaikude elastsuse tõstmise ja liimvaigu eluea pikendamise, mis olulisel määral laiendavad nimetatud vaikude rakendamise võimalusi meie rahvamajanduses.

Pildil: Milvi Alev teeb katseid orgaaniliste ainete tehnoloogias kateedri aspirantide töörühmis.

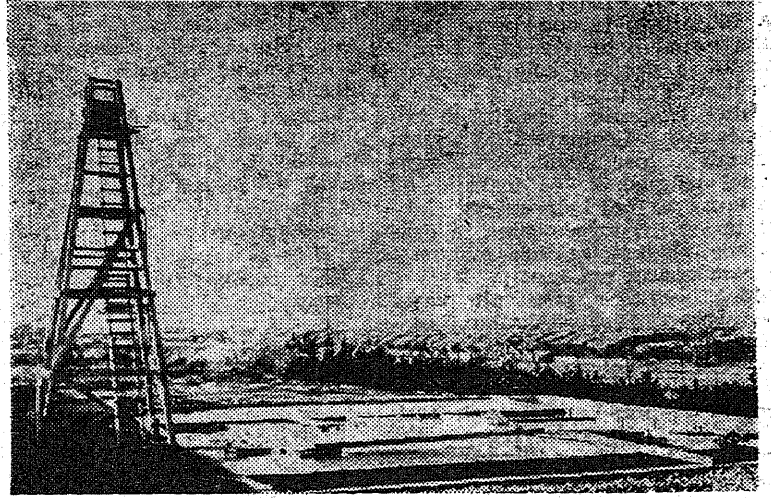
Meie vestluskaaslasteks olid sanitaartechnika ja hüdraulika kateedri dotsent Ain Aitsam ja probleem-laboratooriumi vanem-insener Villu Astok.

«Milliseid huvitavaid probleeme lahendatakse sanitaartechnika teadusliku uurimise laboratooriumis?»

«Kogu laboratooriumi tööde temaatika on seotud veekogude saastamise ja isepuhastuse küsimustega. Veidi teisest küljest vaadatuna võiks samu probleeme sõnastada kui võitlust meie veekogude puhtuse eest. Viimaste aastate üheks mahukamaks ja huvitavamaks probleemiks on insenerliku arvutusmeetodite täpsustamine reovete süvamõelduste projektsioonideks. Konkreetset on jutt Tallinnast. Lühidalt öeldes — küsimus seisneb selles, et Tallinna lahe reostus on praegu jõudnud mingi taolise piirini, et edasine saastamine muudaks kogu lahe linna klooraani. Ometi leidub palju mõistlikumaid võimalusi lahe kasutamiseks. Pole vast mõtet neid nimeid, küllap kõik suuremõnude nautijad seda ju teavad. Reovete juhtimine kaugemale ja sügavale merre mõistlikus kombinatsioonis puhastusseadmetega muudaks praegust olukorda kardinaalselt.»

«ETA teatas hiljuti, et teil valmis mudel mainitud küsimuse uurimiseks. Mida see endast kujutab?»

«Tallinna lahe ruumiline mudel kujutab endast vettõrjendat hoonet, mis on plaanilise mõõtmetega (14x20 m, sügavusega 1 m). Sellesse vanni ongi modelleeritud Tallinna lahe rannajooni ja rannajõe horisontaalmõõdus 1:2000 ja vertikaalmõõdus 1:100. Mu-

del on varustatud pumbaga, mis vastavalt meie soovile paneb veel seal liikuma, imiteerides hoovuseid. Hoovuste liikumine, mida me jälgime ujukite abil, ongi üheks uurimisobjektiks. Reostusplekki imiteerime intensiivse värvainega «Roda-miin-B», et jälgida pleki liikumist ja evolutsiooni. Mudel peab aitama leida kõige ökonoomseda lahendusvarianti, mille juures ranna, eriti supelrandade puhtus oleks maksimaalne tõenäosusega tagatud.»

«Pildil märkame mudeli kõrval üsna kõrget torni. Milleks see?»

«Ehkki torn asub otse «veekogu» kohal, ei ole ta mõeldud vettehüppajale. Ka see võimalus ei ole välistatud. Kuna mudelil tekitatud protsessid toimuvad võrdlemisi kiiresti, registreerime neid põhiliselt filmika-

mera või fotoaparaadiga. Kogu mudeli haaramiseks vaatevälja pidev ehitama 9 m kõrguse torni.»

«Mida soovitate käesolevale intervjuule pealkirjaks?»

«Kui soovite intrigeerivat pealkirja, siis sobiks näiteks «Sillad üle Tallinna lahe». Need on meie mudelil tõepoolest olemas, üks Paljassaarelt Naissaarele, teine Naissaarelt Aegnaale.»

«Millal võite probleemi lahendatuks lugeda?»

«Et tänavune varajane talv meie mudelikatsed enneaegu lõpetas, jätkame neid veel tuleval aastal. Kuid mõistagi ei piirdu töö ainult mudeliga. Koostöö teiste asutustega uurime mõningaid aspekte probleemist ka naturis.»

Nii et — lähematel aastatel.»

Kas vana tee viib sihile?

Muude probleemide hulgas tõeti septembripleenunil üles ka see, et nüüdsest peale omandab majandusteadeuste ettevalmistamine esmajärgulise tähtsuse. Ka meie instituudis tegeldakse küsimusega, kuidas parandada tulevaste majanduspetsialistide ettevalmistust.

Kas ei peitu siin üks reserv tehniliste õppeainete õpetamises? Siiani on majandusteadeuskonna üliõpilastele ja teiste teaduskondade üliõpilastele neid aineid õpetatud ainult kvantitatiivselt erinevalt. Majandusteadeuskonna puhul on nimelt tundide arv väiksem olnud ja osa probleeme on välja jäetud. Kas ei peaks see erinevus olema rohkem kvalitatiivset laadi? Kas on õige, et majandusala inimestele valgustatakse tehnilisi probleeme samadest seisukohtadest lähtudes nagu tulevastele konstruktoritele ja masinate eksploatoritele? Siinkohal vist juba mõnigi tehnikamees muigab ja ütleb et — jah, majandusteadeuskonna tudengid norivad endale kergendusi, tahavad vist populaarteaduslikke loenguid saada. Et tuntud lugu — need majandusteadeuskonna tudengid polegi suutelised tehnikast aru saama ja nüüd nad siis pahandavad.

Hiljuti oli mul võimalus kuulda ühe automaatiku arvamust, mis kõlas umbes nii: «Mis on see majandusteadeus! Mina lõpetan oma erialal instituudi ära ja kui ma tahan, võin seda asja paarist raamatust järele vaadata ja saan igasuguse majandusmehe koha peal lähedasti hakkama!» Siinkohal muigavad muidugi majandusteadeuskonna üliõpilased. Kuid head tuju vähendab see, et majandusteadeuskonna kohta niisuguste arvamuste olemasolu meie instituudis viib kurvale järeldusele: osa meie tehnikamehi ei saa või ei taha aru saada majandusprobleemidest ja ka nendest probleemidest, mis seisavad majandusteadeuskonna ees. Et need asjad nii lihtsad ei ole, seda näitavad kasvõi tehnikateaduskondade üliõpilaste rühkearvulised põrumised ökonomikas. Ka nende diplomprojektiide majanduslik efektiivsus ei paista tihti kusagilt välja.

Paika ei pea ka see väide, et majandusteadeuskonnas on ker-

gem õppida. Teatavasti esimesel kolmel kursusel antakse kõigi erialade üliõpilastele üldteadmiste ja selle käigus mingeid olulisi erinevusi õppeplaanides ei ole. Kui «kerged» on aga majandusteadeuskonna viimaste kursuste ained, sellest oli juba eespool juttu.

Õkonomistidel tuleb tehnikale vaadata mõnevõrra teisest vaatepunktist kui konstruktoritel ja projektierijatel. Õkonomist peab hoolitsema olemasolevate seadmete majanduslikult kõige efektiivsuse kasutamise eest. Ta peab hästi orienteeruma seadmete maksumuse ja erimaksumuse

näitajates, et varustada tootmine tehniliselt heade, kuid odavate põhifondidega, mis eksploatatsioonis annaksid parimaid majanduslikke tulemusi. Tähtne on ka tunda võimalusi töötingimuste parandamiseks, energia säästmiseks, tooraine paremaks kasutamiseks, kvaliteedi tõstmiseks, tööaja kokkuhoiuks jne. Siit on näha, et «ungutud» oleks vaja senisest hoopis rühkemalt esile tuua see, kuidas tehniliste probleemide üks või teine lahendus mõjutab majanduslikke näitajaid. Praegused loengud annavad selles osas veel vähe.

(järg 4. lk.)

ELKNÜ TPI komitee bürool

18. novembril toimus büroo järjekordne istung.

Päevakorras olid järgmised küsimused:

1. Sõjalis-patriootilisest kasvatusest instituudis.

2. Organisatsioonilised küsimused.

3. Personaalküsimused.

1. Päevakorra esimese punkti kohta tegi ettekande sm. I. Barinov. Oma ettekandes märkis sm. Barinov, et sõjalis-patriootilise kasvatusega pole instituudis kõik korras. Sõjalis-patriootilise kasvatuse üheks tähtsamaks lõiguks on kodusõjast osavõtnute eestlaste kangelastegude selgitamine ja populariseerimine. Tuleb luua kontakt endiste sõjameestega, kes võtsid osa Tallinna vabastamisest. See on suur töö, kuid jõukohane meie üliõpilastele — kommunistlikele noortele.

Büroo määras selle ülesande eest vastutavaks sm. Vladimir Sobolevi (EE-57). Büroo juhitis teaduskondade komsorgide tähelepanu lubamatult halvale olukorrale üliõpilaste sõjalis-patriootilisel kasvatamisel ja määras tähtsajad, millal iga teaduskond peab esitama omapoolsed plaanid ja ettepanekud antud küsimuses.

2. Seoses tervisliku seisundiga vabastas instituudi büroo Ragnar Uritami majandusteadeuskonna büroo sekretäri kohustest.

Teaduskonna komsomolibüroo sekretäriks kinnitati Kalev Joakit (TM-31).

Mehaanikateaduskonna komsomolibüroo sekretäriks kinnitati Aksel Allas (MM-51).

Büroo tegi otsuse korraldada igal teisipäeval algusega kell 7.30 aparadiõupidamisi, milles on kohustatud osa võtma teaduskondade sekretärid või nende asetäitjad organiseerimise tööala ja instituudi büroo liikmed.

3. Büroo arutas majandusteadeuskonna õpperühma TM-91 üliõpilaste kommunistlike noorte Peeter Juhani ja Eduard Arjakase personaalküsimust. P. Juhani ja E. Arjakas käitusid kohvikus «Moskva» väljakuuluvate oma rühmakaaslaste suhtes.

Arutanud põhjalikult äbi arutud küsimuse, instituudi büroo otsustas:

avaldada kommunistlikele noortele Peeter Juhani ja Eduard Arjakasele vali noomitus arvestuskaardile kandmisega ja avaldamisega ajalehes «Tallinna Polütehnik».

I. GENS
M. REINMETS

Tuhandeaastase maa versta-postid

(järg)

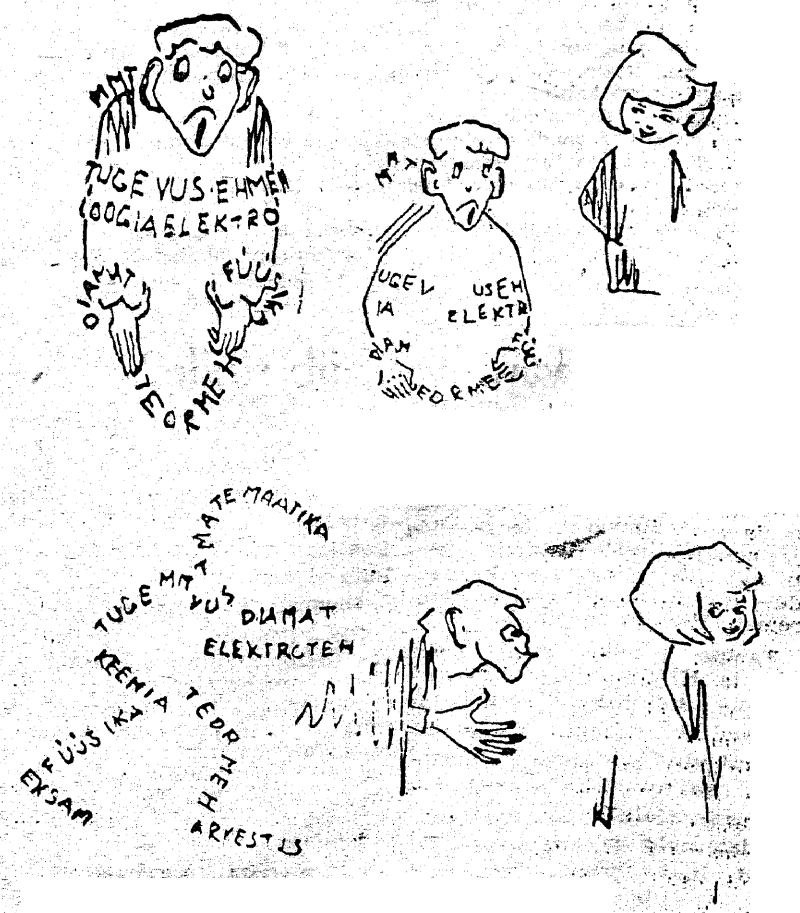
Et Poola kõrgemates koolides algab õppetöö 1. oktoobril, siis oli meil kohalike tudengitega vähe kokkupuuteid. Kuid meie giid Tadeus oli põllumajanduse ökonomika viienda kursuse üliõpilane Varssavist.

«Onn neile, kellele turismimatkal satub kaaslaseliks nii vapper ja tore giid kui seda oli Tadeus. Alati rõõmus ja korrektne ning

valmis kõiki meie soove täitma, kui vaid suudab. Tadeus tuli Poolasse kaheksa aastat tagasi. Valgevenest ja räägib seetõttu hästi vene keelt. Giidina juhtis ta alles teist rühma. Meie ja tema vahel valitses täielik sõprus ja üksteise mõistmine. Kui me ta lahkumise eel kingitustega üle külvasime, kaunistas ta mehelikkust rõõmu- ja tänupisar.

(Järgneb)
J. KODAR

SÕNADETA ARMASTUSE LUGU

LT-91 Leningradis

Hoolimata ühe tuntu mehe soovitusel «Käi enne ära Nuustakul ja siis mine Pariisi», otsustasid 18 LT eriala vilenda kooli üliõpilast tutvuda enne meie maa suuremate tehastega Leningradis ja seejärel käia mõnes ettevõttes Tallinnas.

Ühel hommikul kell 7.45 kogunesime Leningradi Varsavivaksali perroomile. Üleluge misel selgus, et õõ jooksul oli kaduma läinud kolm meest. Hakkasime neid kohe otsima ja äratasime «kunstmagajad» mõnusast hommikusest unakust.

Meid võtsid südamlukult vastu Leningradi Elektrotehnika Instituudi komsomolkomitee esindajad. Sel päeval külastasime üht meie maa suuremat ettevõtet — Sverdlovi-nimelist Tööpingitehast. Meile anti ülevaade tehase ajalooost ja kõneli arenguperspektiividest. Siis suundusime tehhi-desse. Suure huviga tutvusime programmjuhtimisega ülitäpsete koordinaattööpinkide elektriseadmetega. Peale tsehhide tutvusime ka elektriajamitealase laboratooriumi tööga, kus lahendatakse eriti laia kiiruse reguleerimisdiapsooniga ajamite probleeme. Nägime ka NSV Liidu esimest silleda:rootoriga elektrimasinat, millel on suur tulevik.

Järgmisel hommikul läksime tehasesse «Elektrosila». Viibisime seal pool päeva ja täiendasime teadmisi suurte elektrimasinate alal. Muuhulgas nägime ka Krasnojarski hüdroelektrijaamale ehitatava 500-megavattilise hüdrogeneraatori sölmil. Samal ajal valmis seal ka hüdrogeneraator Assuani elektrijaamale. Siis tutvusime tehase komsomoli tegevusega. Päeva teine pool möödus tehases «Elektropult», mis toodab telemehaanikamööteriistu.

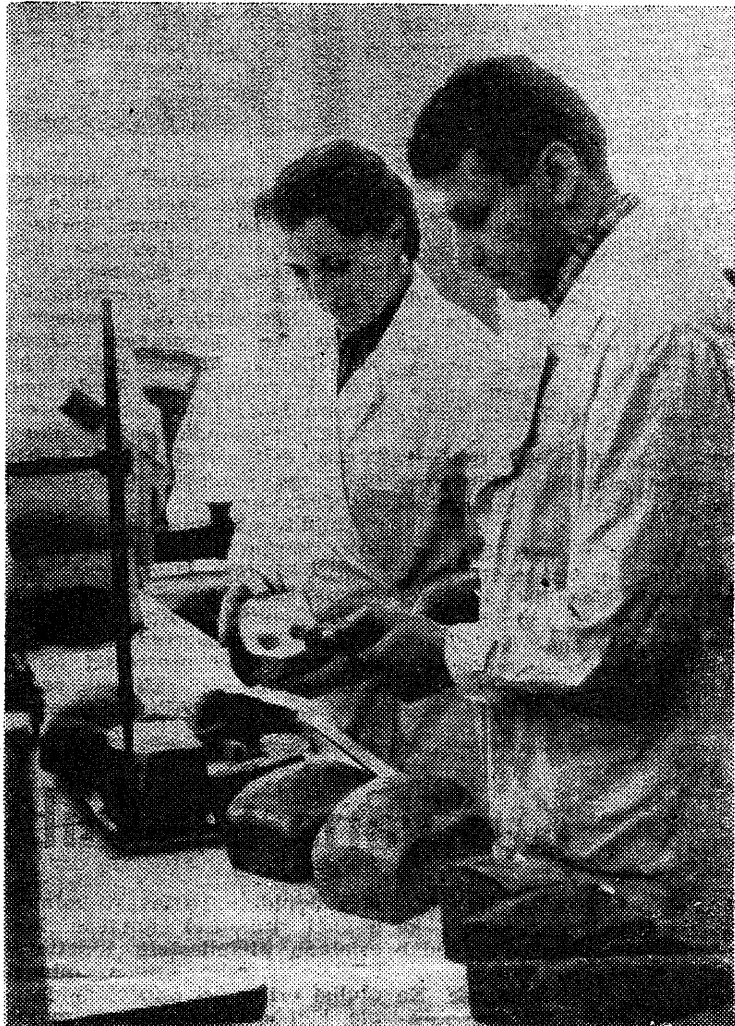
Kolmas päev viis meid tutvuma eelmise õhtu sõprade töö ja tegevusega instituudis. Tutvusime erialaste laboratooriumide ja teadusliku tööga probleemlaboratooriumis. Öhtupoolel aga külastasime Ermitaazi. Järgmisel hommikul algas ekskursioon tutvumiseks linnaga.

Muljete vahetamine jätkub veel mõnda aega. Meie üksmeelne otsus — oli tore sõit.

T. SADEIKO

Biokeemia ja toiduainete tehnoloogia laboratooriumis

Fermentpreparaatide kasutamine toiduainete tööstuses omab suure rahvamajandusliku tähtsuse. Fermentid kui biokatalüsaatorid kiirendavad tunduvalt toiduainete töötlemisel ja valmistamisel toimuvaid keemilisi protsesse, võimaldavad kokku hoida väärtuslikke tooraineid, tõstavad toiduainete bioloogilist väärtust jm. Fermentide uurimisega tegelevad meie instituudi orgaanilise keemia ja toiduainete tehnoloogia kateedri töötajad. Õppejõudude K. Kase, A. Köstneri ja A. Kannu juhendamisel lahendavad ka paljud diplomandid taolisi probleeme. Diplomand Kaie Aav teostas sisuka uurimistöõ fermentpreparaatide lahutamist ja puhastamisest. Fermentpreparaatide kasutamise võimalusi leivatööstuses uurisid Juta Põldme ja Andres Talvari, keda pildil näeme tegemas fermentpreparaadi lisandiga valmistatud toodete analüüse.

Huvitavatele küsimustele huvitavad vastused!

Ehitusteaduskonna ühiskondlikud organisatsioonid korraldavad reedel 10. detsembril kell 17.00 peahoone II auditooriumis küsimuste-vastuste õhtu.

Kavatseme arutada laialdaselt küsimusi nii tehnika kui ka ideoloogia valdkonnast. Seni esitatud küsimused käsitlevad peamiselt NSV Liidu välis- ja sisepoliitika probleeme. Kuulajaid huvitavad NSV Liidu suhted Hiina Rahvavabariigiga, sündmused Indoneesias, idealistliku maailmavaatega teadlaste edusammude võimalikkus, sõiduvahetuste omandamise perspektiivid Nõukogude Liidus, tööstuse tormiline areng ja sellega seotud tööjõu puudujääk Eesti NSV-s ja paljud muud küsimused.

Rida küsimusi on esitatud ka tehnilis-majanduslikel teemadel, nagu meie maa autoteede võrgu arengu, silikaltsiidi rakendamise võimaluste, kosmoselaevade kaugjuhtimise ja Sõpruse puistee konstruktsiooni kohta.

On selge, et ehitusteaduskonna üliõpilaste silmaring on väga lai ja nad soovivad saada küsimustele huvitavaid ja häid vastuseid. Vastajad valitakse kompetentsete isikute hulgast.

Viimaste arvesseminevate küsimuste esitamise tähtajaks on 3. detsember.

Küsimuste aktuaalsus kindlustab kahtlemata üliõpilaste ja õppejõudude laialdase osavõtu õhtust. Kohtumiseni 10. detsembril!

Ehitusteaduskonna a/i büroo.

Kas vana tee viib sihile?

(Algus 3. lk.)

Planeerimise teadusliku taseme tõstmine nõuab majandusteadlastelt ka tehnika arenguprotsessi ja seal ilmnevate tendentside ja perspektiivide tundmist. Seepärast tuleks loengutel ka nendele probleemidele senisest suuremat tähelepanu osutada.

Taolist loetelu võiks veelgi jätkata. Kokkuvõttes oleks õigem edaspidi tehniliste distsipliinide õpetamisel rohkem majandusteaduskonna vajadustega arvestada. See muudaks loengud majandusspetsialisti seisukohalt elulähedasemaks ja süvendaks huvi antud ainete õppimise vastu. On selge, et selle eesmärgi saavuta-

miseks tundide arvu suurendada ei saa. Arvatavasti tuleks siis vähem käsitleda sügavamaid teoreetilisi probleeme, tuletuskäike ja valemeid, mis on vajalikud konstruktorikallakuga erialadele, kuid ei oma nii suurt tähtsust ökonomisti töös.

Üks üliõpilane ühe artikliga ei saa pretendeerida kõigi siin tekkivate probleemide õigele püstitamisele ja lahendamisele, kuid meil on ju küllalt õppejõude ja autoriteetseid komisjone, kes suudaksid nende küsimuste kohta oma asjaliku sõna öelda. Ehk tänu sellele suunas alustada mõtlevahetust?

RAGNAR URITAM,
V. I. Lenini stipendiaat

Raja tagant

Mitte vähem kui 191 tundi ja 15 minutit olid telefonitraadid vahetpidamata koormatud kahe Kansase üliõpilaselamu vahel. Kuidas see lugu algas?

Paar meesliõpilast võtsid kõne neidudele ja tahtsid proovida, kui kaua suudavad nende partnerid ilma pausita traadi teel juttu puhuda. Jutuajamisel tekkis kavatsus — kas me ei saaks hakkama toiminguga, mis annaks kõmulist kõnealnet miljonile? Oeldud — tehtud.

Mõlemas elamus hangiti abiväge ja määrati kindlaks kõneleja te järjekord kogu ööpäeva peale. Iga poole tunni möödudes asus telefoniaparaadi juurde uus vestleja. Nii siis juhtuski, et «telefonimaraton» kestis veidi vähem aega kui kaheksa ööpäeva.

Teile — unustajad!

Nädalate kestel olete jätnud meile maha raamatuid, võtmed, nakkkindad, siidist paaritükuid ja teisi esemeid. Ootan igatsusega päeva, millal viite need ära majast Kalinini t. 82.

Teid ootav komandant

KAASTÖÖLISTELE

«Tallinna Polütehniku» kaastöölaliste koosolek toimub

KOLMAPÄEVAL, 8. DETSEMBRIL KELL 15.00

Kohtu t. 4 VI auditooriumis. Palume seniseid kaastöölisi ja teisi ajakirjandus- ja fotohuvilisi üliõpilasi koosolekust osa võtta.

Toimetaja.

Hooaja avavõistlused tõstmises

Sügisest alates treenivad TPI tõstesportlased ühiselamus nr. 2 valminud tõsteruumis. Ka hooaja avavõistlused peeti sealsamas. Paremaid tulemusi näitasid järgmised üliõpilased:

kergekaalus — Arvi Sillaots
EE-72 255 kg

kergekeskkaalus — Raimo Talviste
LM-91 262,5 kg

keskkaalus — Ülo Iter EE-72
307,5 kg

poolraskekaalus — Tõnu Unt
LE-31 280,0 kg

raskekaalus — Peep Anderson
AJ-71 312,5 kg

4. detsembril saabuvad meile külla Kaunase tõstjad ja 25. detsembril toimub sõprusvõistlus «Kreenholmi» jõumeestega.

O. KULDERKNUP

kehalise kasvatuse ja spordi kateedri assistent

Ühiskondlik töö ja sportlased

Ehitusteaduskonnas liikus ringi komsomoli arvestuspäevik, kuhu kantakse sisse kommunistlike noorte ühiskondlikud kohustused ja eluktsed. Selles paljude lahtritega helesinises raamatus võis lugeda iga-suguseid toredaid ühiskondlikult kasulikke kutse- ja tegevusalasid. Lahtrid algavad tavaliselt nimetustega «Rühmavanem», «Komsorg», «Ametiühingu organisator» ja jätkub rahvatantsijate, agitaatorite, propagandistide, ühiselamu nõukogu või näiteringi liikmete nimedega. Et aita isegi prillide ninala seadmine või olemasolevate vahetamine: mitte ühegi nime taga ei näe tiitlit — sportlane. See aga tähendab 2,5x5 tundi nädalas treeninguteks ja sugugi mitte isikliku kuulsuse tagaajamiseks. Harjutatakse võistlusteks, sõpruskohtumiseks teiste võistkondadega. Oma kollektiivi pisikesed patriooidid on kõik, kes loevad spordiveerge «Polütehnikus» ja hoiavad põlalt omadele, tunnevad heameelt instituudi saavutustest igal rindel. Laialt tuntud on instituudi UTU saavutused. Meeskoor ja «Kulus» seisavad vapralt meie kollektiivi au eest, samuti naiskoor ja teised isetegevusla-

sed. TPI au eest «võitlevad» ka koor- ja võrkpallimeeskond, tennisistid, kergejõustiklased, orienteerijad ja teised sportlased ja seda mitte ainult vabariigi piires. Aeg, vaev ja higi on ju kindlatud instituudi hea nime hoidmiseks ja kipun arvama, et neid klub enam kui rahvatantsijatel või lauljatel.

Arvan, et sportimine instituudi kehakultuurikollektiivi liikmena on ühiskondlik kohustus ja elukutse, sest iga kõrgema järgu sportlane, on täielikult võimeline viima hiljem oma töökohas läbi treeninguid valitud erialal. Kas ei ole see kasulik ühiskonnale, lastemetele? Meil tuleb osutada sporditöö organiseerimise kogu-muste omandamisel, mitte aga küsida sportlaselt, et kas sul ühiskondlik elukutse on?

Oeldu üle tasub mõelda kõigile, kes jagavad välja helesinises raamatus ühiskondlike elukutsete üleslugemiseks, kui ka ühiskondlike organisatsioonide komiteedel ja nõukogudel, kes peavad sedalaadset arvestust.

Avaldage arvamust, tulevasel insenerid!

U. ITER, EE-72, meistersportlane

ÜLIÕPILASED! SUUSARAJAD KUTSUVA!

Talv ja lumi tulid seekord kuidagi varakult ja ootamatult. Lund puistas maha otskui kotist ja varsti olid Mustamäe nõlvakud kaetud valge vaibaga. Suusad seisid meil korralikult tõrvatuna ja paindesse panduna alles suvekorteris. Suusasektsiooni sportlased tõid need sealt kiiruga välja ja sõit võis alata. Eriti agarad olid esimesi talvemõnusi nautima meie tulevamad mürdmaasuusatajad eesotsas meistersportlase Juhan Männistega, meistersportlase kandidaadid Voldegar Keeroviga ja esimese järgu sportlase Vello Maasikuga. Juba esimesel lumeapäeval kaeti suuskadel kümneid kilomeetreid.

Üliõpilased! Püüdke võimalikult palju aega veeta suuskadel! At-tavad ju suusamatkad eemale peletada õpinguväsimust. Suusata-misel ei jää mõjutamata ka teie psüühika ja esteetilised tunded. Olgu ilm külm või sula, tuuline või tuisune — suusaradadelt leiata alati ilu ja naudingut!

Üliõpilased! Mustamäe nõlvad ja teised suusarajad ootavad teid! Kõik suuskadele!

TPI mürdmaasuusatamise hooldustreener
A. KREININ

Toimetaja - V. KALPUS

Орган парткома, ректората, комитета ЛКСМЭ и профкома Tallinnского политехнического института «Таллинский политехник», города Tallinn.
MB-11326

Hind 2 kop.

Tellimise nr. 3150

Trükkikoda «Ühiselu», Tallinn
Pikk 40/42

Avaldame kaastunnet rühma-kaaslastele Heiti Aarnale tema

VANAEMA

surma puhul

KP-51